

Analytik a publicista Roman Michelko: Na občanoch Slovenskej republiky bol spáchaný zločin. Takto začína povestná cesta do pekla a zdá sa, že práve po nej sme sa vybrali (VIDEO)

- CZ24 News | 5. listopadu 2020

SLOVENSKO: Náš národ bol cynickými politikmi potupený a pokorený. A čo je ešte horšie, zdá sa, že s jedlom rastie chuť. Politický analytik a publicista Roman Michelko sa vo svojom videoblogu obrátil s výzvou k národu.

Vážení diváci a čitatelia,

sledujúc dnešnú situáciu, predovšetkým však reakciu premiéra na výzvu prezidentky, ktorá ako vieme bola arogantne odmietnutá, aby dostal svojim sľubom o tom, že testovanie je dobrovoľné a upustil od sankcií, rozhodol som sa napísať Ne/prezidentský list, teda výzvu národu, ktorou by, podľa mňa, mala prezidentka reagovať na podobné konanie.

Tým, samozrejme, nechcem ašpirovať na autora jej prejavov, ale verejne vyhlasujem, že dávam súhlas na použitie akúkoľvek časti tohto textu.

Samozrejme, viem, že táto výzva s najväčšou pravdepodobnosťou nebude vyslyšaná, chcem tým len povedať, že ja ako občan niečo podobné očakávam od prezidenta.

Vážení občania,

prežívame veľmi ťažké chvíle, chvíle, keď každý zodpovedný politik musí dať bokom svoje ego, svoje partikulárne politické či stranícke záujmy a musí byť schopný hľadať riešenia, ktoré naozaj pomôžu. Je nevyhnutné, aby sa v ťažkých chvíľach mohol oprieť o svoju prirodzenú autoritu a dokázal presvedčiť ľudí o ťažkých, ale nevyhnutných krokoch argumentami, nie hrubým nátlakom.

Slovensko v ostatných dňoch zažíva bezprecedentné časy. A práve v týchto časoch sme boli svedkami hrubého nátlaku, manipulácie, zastrášovania a vedomého zavádzania obyvateľov.

Keď pred dvadsiatimi ôsmimi rokmi otcovia zakladatelia nášho štátu prijímali Ústavu Slovenskej republiky, predpokladali, že naša vlasť bude sociálne a ekologicky orientovaná trhovú ekonomiku, že bude slobodným štátom, kde si sebavedomí občania budú plne vedomí svojich práv a povinností, kde bude možné viesť polemiku, oponovať, slobodne diskutovať, bez nebezpečia, že niekto bude za svoje názory prenasledovaný, nálepkovaný či zastrášovaný.

Otcovia zakladatelia, samozrejme, predpokladali, že na čele štátu budú vyzreté osobnosti, ktoré chápu a cítia, že demokracia je diskusia. Predpokladali, že politici, ktorým sa dostalo tej výsady na nejaký čas slúžiť občanom, si budú každú chvíľu uvedomovať, že v demokracii má každý právo vyjadriť sa a že iný názor nemožno vnímať ako osobný útok. A čo nám

ukázali ostatné dni? Aj keď je mi to veľmi ľúto, musím konštatovať, že sme boli svedkami bezprecedentného znásilnenia našej slobody.

Symptómy toho, že k niečomu takému smerujeme, sme mohli vidieť a vnímať už dlho. Signály z pandemickej komisie či krízového štábu boli už dlhšie viac než znepokojujúce.

Nie je nič horšie, ako keď čelný politik, ktorého rozhodnutia majú dosah na množstvo ľudí, začne trpieť spasiteľským komplexom. Ak získa utkvelú predstavu, že on, len on a nikto iný vie, čo je najlepšie pre ľudí a štát. Takto začína povestná cesta do pekla a zdá sa, že práve po nej sme sa vybrali.

Významné a vyzreté osobnosti sú známe tým, že sa obklopiu osobnosťami, ktoré ich v mnohých ohľadoch znalosťami či schopnosťami presahujú. **Poslaním politického lídra nie je byť najmúdrejší, práve naopak, je veľmi nebezpečné, ak trpí utkvelou predstavou, že len on je najmúdrejší a povinnosťou jeho tímu je ho slepo nasledovať.** Líder, a v ťažkých časoch to platí obzvlášť, musí v sebe nájsť značnú mieru pokory, mať otvorené srdce a myseľ a musí byť schopný svoje nápady nielen konfrontovať v otvorenej a vecnej diskusii, ale prijať stanovisko odborníkov a mať schopnosť svoje názory upraviť či zmeniť.

Bohužiaľ, v posledných časoch sme boli svedkami pravého opaku. Nespochybniteľní odborníci, ktorí svojím životným príbehom dokázali svoje znalosti a svoju kompetentnosť, nielenže neboli vyslyšaní, ale bolo im jasne dané najavo, že ich názory ho nezaujímajú a že ich námietky či, nedajbože, odpor nemajú zmysel. Ak sa predsa len niekto dokázal proti jeho rozhodnutiam ozvať, ako napríklad šéf Slovenskej lekárskej komory Marian Kollár, okamžite ho napadol a onálepkoval ako „kotlebovského bludára“ a jeho servilný nohsled minister Jaosdlav Naď dokonca s nepríčetnou aroganciou vyzýval lekárov, nech si urobia s neposlušným predsedom poriadok.

Samozrejme, definitívne rozhodovanie vždy musí ostať v rukách tých, čo nesú zodpovednosť, teda v rukách politikov. Ale uvedomujúc si svoju zodpovednosť, musí s občanmi hrať otvorenú hru, nesmie im klamať, zavádzať ich a manipulovať. Premiér s cynizmom sebe vlastným sa po dokonaní svojho diela falošne ospravedlnil občanom za to, že ich znásilnil. Verejne povedal, že to, čo deklaroval ako ich slobodné rozhodnutie, také vôbec nebolo. Pre ľudí, ktorí dokážu domýšľať veci do dôsledkov, sa po tomto cynickom prehlásení musel naplno rozozvučať alarm.

Pred takýmto konaním nás už predsa niekto dávno varoval. Vizionár, priam dokonale opisujúci totalitu dvadsiateho a možno i dvadsiateho prvého storočia, George Orwell akoby na chvíľu vstal z mŕtvych a jeho slova: „Vojna je mier, sloboda je otroctvo a nevedomosť je sila“ akoby nás v poslednej chvíli chceli varovať. Náš národ bol cynickými politikmi potupený a pokorený. A čo je ešte horšie, zdá sa, že s jedlom rastie chuť.

No aj dokonalom obraze pokorenia a podvolenia sa predsa len, a našťastie, začínajú ukazovať drobné trhliny.

Starostka mestskej časti Karlova Ves Dana Čahojová už v nedeľu deklarovala, že ak sa vláda pokúsi v jej mestskej časti nariadiť druhé kolo, rozmýšľa nad vypovedaním poslušnosti. A som veľmi rád, že v tom neostala sama. K jej názoru sa veľmi skoro začali pripájať ďalší a ďalší starostovia a primátori miest a obcí. Možno aj preto arogantná a spupná moc hodila spiatocku.

Paradoxne, jeden z členov vládnej kamarily primátor Hlohovca Miroslav Kollár odkázal svojim koalíčným kolegom, že samosprávy nie sú podriadené vláde a tá im nemá právo nič nakazovať, ani rozkazovať. Aj takéto malé chyby v systéme nás môžu naplňať nádejou, že so Slovenskom to ani pri tejto vláde nemusí dopadnúť až tak zle. Musíme si však každý deň znova a znova uvedomovať citát

známeho amerického politika, že medzi demokraciou a diktatúrou sú možno len dve volebné obdobia.

Vážení občania,

na našej situácii je najtragickejšia skutočnosť, že napriek tomu, že na občanoch Slovenskej republiky bol spáchaný zločin neústavného odobratia vašich neodnímateľných práv, mnohí si to ani nestihli uvedomiť. Takmer všetky diktatúry a totality prichádzajú postupne, plazivo a nebadane. Smutné je, že keď ľudia pochopia, že žijú v totalite, je už zväčša neskoro. V ostatných dňoch ste boli nespočetnekrát obratí o vaše práva. **Kompetencie, ktoré dostal hlavný hygienik, sú zjavne protiústavné a toho sú si dobre vedomí aj politici, ktorí tento sporný zákon presadili. Predstava, že SBS-ár či predavačka má právo vás legitimovať, je ako vystrihnutá z Orwellovho distopického románu 1984.**

Výzva prezidentského úradu, aby odporúčania, ktoré sú deklarované ako dobrovoľné, neboli sankcionované drakonickými pokutami, bola arogantne vysmiata a zavrhnutá. Nepríčetná arogancia moci triumfuje, ale ako z histórie vieme: pýcha predchádza pád. Čo teda môžu občania robiť? Určite nesmiete byť pasívni. Arogantná moc musí vedieť a cítiť, že väčšina národa nie je pokorená, podvolená a nezmieri sa s pozíciou poddaných.

Treba oceniť, že v mori podriadenosti, apatie či zastrašovania stále existujú „ostrovy pozitívnej deviácie“.

Treba oceniť záslužnú prácu pani advokátky JUDr. Adriany Krajníkovej, ktorá akoby začala bojovať proti veterným mlynom, ale história nás učí, že logika dejín je nevyspytateľná a dejiny sa často zmenili aj preto, že ľudia uverili heslu: „Budte realisti, žiadajte nemožné!“ Arogantní držitelia moci musia hlasnými a dôraznými prejavmi občianskeho pobúrenia a možno aj neposlušnosti pocítiť, že ľudia nerezignovali na svoje práva, odmietajú manipuláciu, klamstvo a zavádzanie .

Vážení občania, demokracia nie je niečo, čo tu máme raz dané a za čo netreba znova a znova bojovať. Nenechajte sa zastrašiť, pokoriť, oklamať.

Aktuálni držitelia moci majú navonok všetko – celý donucujúci aparát štátu, servilné a prestituujúce médiá, neobmedzené financie, vedomie vlastnej nedotknuteľnosti a sebavedomú spupnosť.

My máme len čisté svedomie, nezmanipulované vedomie, vedomie si svojich práv, odvahu hlásať nepríjemné pravdy a odhodlanie nenechať sa zlomiť či zastrašiť. A to je možno oveľa viac než sa zdá.

Roman Michelko

Zdroj: YouTube Roman Michelko / InfoVojna